

Slipsið hjá stöðleiðaranum

Slipsið hjá stöðleiðaranum á politistöðinni í Klaksvík bleiv ofta nevnt á Parnassinum á Hotel Hafnia hósdagin. Landsrátturinn viðgjörði eina

ákæru móti einum 26 ára gomlum klaksvíkingsi. Hann er ákærður fyri at hava tikið í slipsaknútin og kragan hjá stöðleiðaranum, snarað á, so

hesin var um at missa ondina. Knappar nummar tvey og trý úr erva í skjurtuni hjá stöðleiðaranum ruku, stendur eisini svart á hvítum í á-

kæuritunum.

Tílik framferð móti einum politimanni er brot á grein 119 í revsilógini sigur fútin. Føroya ráttur metti brotið

av sliikum slag, at hann skuldi hava 20 daga hefti afturfyri. Landsrátturinn heldur, at so grov er hendingin heldur ikki. 14 dagar er ivaleyst.

Tað gjörði mun, at verjin hjá tí ákærda samanbar dómin hjá Føroya rátti við aðrar dómur í samsvarandi sakarmálum. Brotini vóru grovari. Men revsingin til tað ikki hardari enn klaksvíkingurin fekk í Føroya rátti.

Verjin kravdi mannin frikendan. Í øðrum lagi linari revsing, eitt nú bot. Ákærin vildi hava dómin staðfestan.

Gospelkonsert

Aftur til slipsið hjá stöðleiðaranum. Tað er tann 27. september 1980. Gospelkonsert í

Kl-höllini. Ein ahoynari órógvur. Tey, sum standa fyri konsertini, ringja eftir politinum. Politiið kemur og skal taka tann, sum órógvur. Tann 26 ára gamli fer til stöðleiðaran og ætlar at tosa við hann. Hvat so hendir, eru partarnir ósamdir um. Ákærði sigur, at hann tók leysliga í slipsið og segði okkurt sum so: «Deiligt slips tú hevur». So tók ein annar politistur i hann aftanifr. Kanska tók hann tá í skjurtuna á stöðleiðaranum fyri at halda sær.

Frágreiðingin hjá stöðleiðaranum er tann sama sum í ákærini. Henni trúgva domarnir.

Lurk í hovdið

Tann 26 ára gamli greiddi rættinum frá, at hann varð handtíkin og lagdur í hondjörn í politibílinum.

A politistöðinni sigur hann okkurt um familjuna hjá einum av politistunum. Hetta kemur alt fyri eitt aftur um brekku. Hann verður sligin í hovdið við einum lurki. So dygt, at hann missir vitnið, segði hann í rættinum.

Verjin spurdi stöðleiðaran um hetta. Men stöðleiðarin visti sjálvandi onki um, at maðurin var sligin.

hd

Eingin ferðaseðil heim, tá dóttirin fekk landfarssjúku

— Vit finga iðað í einum húsarað, sum hoyrir til Lærda Haskúlan. Hon var umleið 400 m² til støddar, so tað var mest sum ov mikið fyri eitt fólk, at taka sær av.

Beinta sigur síðan frá, hvussu umfangandi arbeiðið var í húsarhaldinum, tí allur matur skal hava serliga viðgerð. Vandin fyri at fáa sjúk-ur er stórur, um ikki maturin er væl viðgjörður.

Serliga trupult var tað at matgera slikt stað, har tú ikki kann keypa so vanligar vörur sum supputeringar ella soya. — Eg noyðdist at læra meg teirra matgerðarhátt, og óvanligt var tað ikki fyri meg, at sníkja meg út í køkin, og biðja húsfrúna um uppskrift, tá vit vóru boðin út, um eg helt, at maturin smakkaði væl, sigur Beinta. Benghazi er eingin stórbyur, men er næstur í stødd eftir Tríbolí, sum er hövuðsstaðurin. Bert 2 mill. fólk búa í Líbía.

Hóast gerandisdagurin var nógv merktur av styrki- og landinum, so vóru fólk ógvuliga bíði og fyrirkomandi móti utlendingum. Hetta merkti vit rættuliga fyri júl

seinasta ár, tá forsetin í USA kallaði allar amerikanar heim úr Líbía, orsakað av ósemjuni millum londini.

Fólkið í Benghazi vóru ógvuliga ring um, at utlendingarnir soleiðis noyðdist at ríma í skundi.

Tey kendu tað sum vóru vit gestir teirra, og at vit skuldu fáa so góða viðferð sum gjørligt.

Í handlinum, har eg plagdi at keypa matvörur, goymdu tey eitt gott petti av kjöti til min, ella okkurt grønmeti, sum var serliga væl umtókt hjá teimum.

Matvörur eru ódyrar í Benghazi, og ikki er gjørt nákuð burtúr, at selja vöruna til viðskiftafólk. Minsta nøgd av t. d. sukur og mjøl eru 50 kg.

— Ongantið havi eg átt so nógv mjøl sum í Benghazi, sigur Beinta og heldur fram: — Alt skal húsmamman tilvirka sjálv, tí har eru ikki kjøthandlar, sum vit kenna tað her. Tú fært ein djórpart, sum tú sjálv skal liða sundur og skera til. Eisini breyð og kókur o. a. skal gerast í heiminum, tí bakarir finnast ikki, tí ikki er loyvt at privat fólk framleiða til selu.

Heilsuverkið

Líbía er eitt land í menning, men enn tørvar teimum útbugvið fólk, og hetta sæst einamest av heilsuverkinum, sum er út av lagi vánaligt.

Í iðúarðini, har vit búðu, vóru vit øll utlendingar, sum høvdu tilknyti til Lærda Haskúlan. Har vóru amerikanar, egyptar, bretar, fraklendingar, jugoslavlar og polendingar.

— Vit plagdu altíð at siga okkara millum, at tryggileikin hjá okkum var, at børnini gjørdist sjúk, so kundu vit altíð fara til heimlandið.

Vit vóru tí serliga ansin við bornum, at tey ikki komu fyri óhappi av ymsum slag, sum smabørn nú einaferð gera. Tianverri er ringt at ansa eftir smabørnum, sum koya alt í munin, tí smittuvandin í sliikum landi er stórur. Kortini hendi tað, at Sara bleiv sjúk, hon fekk landfarssjúku, sum er ógvuliga vandamikil á sliikum stað, har vit búðu.

Slapp ikki heim

Tá hetta var um sama mund-

— Vit plagdu altíð at siga, at um bornini gjørdust sjúk, so fóru vit bert til heimlandið. Tá eg fekk brók fyri ferðaseðlinum, slapp eg ikki av landinum, og vit noyðust at fara á sjúkrahúsið í Benghazi við dóttirni. — Tað var eingin stuttleikaferð, sigur Beinta

id, sum amerikanski forsetin kallaði landsmenn sínar heim úr Líbía, var ikki gjørligt hjá mær at fáa ferðaseðil við flogfarinum, sum vóru fullsettir við amerikanum.

Eg noyðdist tí at fara á Sjúkrahúsið í Benghazi við dóttirni, og tað var eingin stuttleikaferð.

Eg sat í einum stóli frammanfyri song hefnara í fimm samdøgur, meðan sjúkan var

í hæddini, og ikki tordi eg at fara frá henni, tí litid ella einki starvsfólk var á sjúkrahúsinum.

Maður mín hevði úr at gera við at matgerða til okkara, tí vit torðu ikki at geva Saru mat, sum var tilvirkaður á sjúkrahúsinum.

Tibetur menti Sara seg aftur, men tá landtarssjúklingar eru ógvuliga viðbreknir eftir hesa sjúku, gjørdur vit

av, at eg skuldi fara heim við bornum, so dóttirin kundi menna seg aftur í tryggari umstøðum. At enda sigur Beinta, at maður hennara framvegis er í Líbía, men at hann kemur til Danmarkar í juni mánaða, tá starvstiðin í Benghazi er av, og at tey helst fara til USA komandi ár, har maðurin kann fáa arbeiði innan okið hann er serkønur.

